

զաւոր Ահշտառանի, լցեծ էլիքան Ֆինլանդիայի և այլն և այլն, յայտաբարում ենք մեր բազու հաւատարիմ հպատակներին Հանոյ նղաւ Տէր Ասու ծան իր անքնների ճանապարհների մէջ ցաւեցնել Առաստանը ճանաւագրի հարուածով և յանկարահակի հանչել իրան մաս Նարո Բարեհրաբրին, թագուար Ալեքսանդր Ա.Բ. Դա ընկառ լուրազգածների սրբապիրզ ձեռքախ, որովք անգագար զաւ էին գնում նրա թանգարին հետաքրքին. Երանք զաւաճնեցին Երան այնքան թանգարին ինձն բնի, որովհետեւ նորուամ աւանուամ էին Առաստանի մեծաթիվներ և ուսա ազգի բարօրութեան նկացնել և զրաւակիւով Հպատակներին Ա-

մարտըներ և շատ տեղերում էլ զիւզական բաներ. Այսոյն թէ շատ ամենն այժմ ու հայք չսեման, ոչ էլ բանի ունի. Նայն թղթակիցը զրամ որ թէ համառ թիշկէ էլ չը կայ. Դաստիան թիշկէ և զիւզագրք միմնաց մէջ թշնամի են. Թիշկէն հիւանդատիրոջ թիֆլոյ և ու ապրում զիտ բերելու. Խանոք, առելով, այդ եղը, որ ես նշանակեմ եմ մեր գեղասահ մէջ ո կայ. Խակ զիւզագրքը առամ և այդ թիշկէն այնին չէ հասկանում. Խակ մինչեւ որ հեղագրքը և թիշկէր միմնաց մէջ կառամ են, ո կ լի և առաջ բազայի հիւանդատիրուն առ զոհեր և առանում թէ համառ և բազայր շշապատազ զիտ գերում.

ուն, պրայնեան ուս բացականչել է քրորդից եւ հանգացեց: Առաջ են որ աւազանինքից մինը վայականութիւն է արդէն, թէն այդ լուրը տառապման է կարու:

բազմաքանից հրավարագին և սպառագի դիմումուր քաղաքացիներու և Ալյաջիկամիկաւ, խոհ Հայության մասից թիվը յիշուր:

ԵՐԵՎԱՆԻՑ միզ զբուժ են և արդանակ առ առ պատճեն առ առ առ առ առ առ առ առ

Барбадос — остров в Карибском море, входит в группу Вест-Индии.

ուր գնդը Աստվածաբարեկը թշու ուր զացեալ Անողի մաքուր հոգու հանգաւան համար, Մենք բարձրանամ և նոք մեր պատահան թու ասասանի Կայսերութեան և Նրանից անքանամ Լեհաստանի թագու պատեման և Ֆինլանդական Մած-Կիշառանալեան գուհի վրա, կը բանձագ Մեր ու սկրին Աստվածոց Մեր վրա դրան ծանր բռար, հասաւ յասու Նրա ամենախայզ սղնալեան վրա թազ օրհնէ Նու Մեր ջանեցը Մեր սիրեցեալ Հայրենիքի բարօրութեան համար և թազ ու զգը Նու Մեր պատեր Մեր բար հաւատարիմ Հայուսանիքի մաքարելու մեջ մեջ մեջ:

ԱԼԵՔՍԱՆԴՐԻ Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

‘לְבָבֵךְ’ לְבָבֶךְ

Անշարժ մեջ հազարդում է մեր թղթակիցը, կա-
խելի գրեթե բոլոր զիւգերում բացիցան հացի-

առաջիկ խորին, անզհամեցական անզորսաթիւն։
Աստվածաբ ինչքն էլ չը գիտեր Արդեար իր շար-
ժը զարթած նոր կեանքը, թէ Աստվածայ զիգեցին
աշխարհի հրապարակը կրկին թափեցին նոր
հոգում կեանքի, քաղցրութիւնը, —ույս անկարոց
իր նոր բացառութիւնը, միայն նոր զամանակի զիմ-
բի միա փայլից մի անձնավանան մայստ և նոր
այսպիսի զունաուան զբունքից զուրս թառա-
հանաւաց խօսքերը, ևս զես չի պիտի մռանեմ...
Ան հարիւտու է զես երկար ապրեմ... ևս ուստի
ախացի իմ Խօսքներից զերեզմանի միան... ևս
երգաւանի նոյն ուստի կրկնեցի Ամբորի և ձե-
ռունին ներբեռնապես մաս... ևս պիտի է կառա-
քի իմ խառնաները...»

Բայց պետք էր մի բանով բացեցնել իր քաղցը, որ կարելի լինէր շարունակել սպասման վեճանքը: Դա մասեցաւ իրանից ոչ աշխատան հետո, հայոց առաջամիջն, միտոյ քաղցի ծրա ափերից մի քանի տասնամբ ժամանել բայց նոր, որուն համար նույն առաջ անձնագիրը էր, միայն կերպ կարութիքը մէջ և ազգանի համար կին գործադրութիւն: Ականց առաջ այդ բայց նոր, որոյց նորմայ գործադրութիւնն առաջնային նոր քաղցը պատճենական գիտ ստանագիր մէջ ստանի ցաւ: Դա անհաջողական գիտ զին զինէց քաղցած բայց նոր քաղցի պատճեն մասնաւունաւ շնորհած մէջ, առենին ցը նկատելով, որ այդ միջոցին խօսակցելու դժմադրելով, երդիկով անցնում էին նոր մասից մի խռով կիսելով: Նորմայ վերացաւում էին պայմանների հանդրաժամունք, և կամի կիմքը շալակած, զիմուն կին զիսի զիւզը:

—Մատիկ առաջ, մատիկ առաջ, ինչ է ուսումնաց մարդը, ուստի նրանից մէկը իր մահա-

Նա աշքերը բաց արև միւս ոք, անուս, որ
արքաներ, կանգնել էր կենազմաց տեղը, այս,
քաշու և ձար լլիվն էր պարհան, անառնեան զա-
տարար թեազմը Երիշելուց խաւարի հետ մատել
էին և դար առ մատելու, այժմ դար պատմ ար-
հեներին, ցոյց տակավ պատման վրա:

— Եթի, քաղցան է խօսնի, ուսուց մի պրառ
առանձիւն առաջնեան ազգին, որ որոշում էր
բոլորց թէ իր հագուստի նորութեամբ և թէ իր
հարուստ առաջնորդի համարնեան մեծաբար:

— բազմաւուժ, պատասխանեց Նրան մի պառակ աղջիկ, — երթի, զի՞մ է, անձնում էք, այդեւ բնակչա մասմասվ են.

— Ի՞նչ առ խօսում, ի՞նչի զիմք դու ես, պատահանեց նրան վաշտիկ աղջիկ, և իր ձեռքը պղնձն թար մասներեց հնիկներից մէկին, խանգրելով, որ կայի ածէ.

լուսեց պղման, թառը, և փոքրիկ ասցիկը երից
ձևաբառ բանելով, վազեց պատահու մաս: Պա-
տիվը առաջ նոյսում էր այդ մանկանակ բա-
րերարար թևած վրա, որին, կարծես, երկինքը ու-
ղաբեկ էր իրան օգնելու համար:

— Ա. խմբը, առաջ նա մանկաբան անձիքը
կարեցաւթեամբ, — և քեզ համար հայ էլ կը
ըստեմ.

Պատահին իր շնորհակալութեամբ մի աչքով
զարձնելով այդ հրեասին նման չընազ պարա-
գի վրա ընդունեց թառը. Աղջիկը կրկին զարձնա-
իր ընկերուհիների մաս և այս անցան թիրից
մի կապ հայ. Կայ վարժունքը այս առաջնան
պատահը էր, որ պատահին բոլորովին զարձ-
նած մնաց. Նա աւելի խօսք չէ դաստի, որ բայց
նէ իր շնորհակալութեամբ, միայն պատարիքն
թառը իւս առաջնա, առաջ.

— Բազ Աստուած օրնեւ քեզ, սիրուն աղջիկ։
Այդ օրնութիւնը այնքան խորի թէցաւ, որ
փարբեկ պղջիկը ծիծագեց, և խռամիւլով իր ըն-
կերու հնիւնքի խորին, նու ազաւ։

իսկ պատճենում այժմ ստուգի հետարրջութեան այն միջքը, թէ այլ էր զա, ամ ազդիկը, որ այդ հասկում ուներ աշխատացրել և ցանքեցրելու գեղի մարդկանց թշուառ ու թիւնը, և ամ մասնաւուց, թէ ոյնաբնիքի հարը շատ նեռու չը պիտի լիներ, և սկսեց զմինի գեղոց այն կազմը,

ծառիկանք էր ուժականին և զարդ բառերով և ուրի
մարդ պայտահերթ անցուում էր բարձրերի վրա
յսի. Տեղ-անդ կորչում էր նա խօս թռչելի
մէջ, անդ-անդ շարաւանկան էր կանաչապատ
արտառարդերի մէջուու. Այսուու արեգակի պա-
հան հաս ազայիները թափել էին ձորերի և զա-
տերի վրա մի սրանչելի ֆերմա թիւն. իսկ այ-
սեղ, վարդ բնչ հնառ, կազուանկ երինքներ
միախանակում էր կորիստանան ձիւնապատ-
քերի զարդու սառաւաների հնա:

Յազեցնելով իր քաղցը, կազմութելով սպազմ ուժերը, պատճենին շտափով առաջ էր ց

կզմակերպեր ուժու էին փարավու փոքր բնա և սա-
անագին ծերը, զատկաները առնի թաթիները
վրա դրած, պատկեր էին, և դրոյ, խօսան-
աշխարհ նոյնու էին իրանց շարդքը. Տնօւնի-
պատուանու, Կոռնել խմբով վրա վարեցին և ան-
շուշա պատու պատու կանեին, եթէ առ է-
լուն այսուու ընկած փայտի կարը և ճարու-
յը պաշտպանվեր, Շների բարձրացրած պատու-
յօրս վրա զարձրեց Համբաներից մէկի ու շաբա-
թինը, որը կուրօքա տաթից թուացած, պ-
կել էր վայրինի տանձնուու տակ, ևս յու շաբ-
թինի իր տեղից, Շնուից ծոյլորին կանչեց.
—Այ մարդ, այ մարդ, այս կողմից, այս կո-

Digitized by srujanika@gmail.com

Ճանապարհը, որ առնում էր զիսքի այն կողմը,